

ham ubegribeligt, hvorledes man kunde forlange, at Assurancebreve for Brandskader skulle være frie, naar man vilde have Assurancebreve for Søskader beskattede, henvise ham til hans egne Ord; thi han sagde selv, at alle Brandassurancebreve hidtil havde været frie, og at alle Søassurancebreve hidtil havde været stempelpligtige. Naar nu Regjeringen ved Bevilling har frigivet alle Brandassurancebreve, medens den ifølge Loven har holdt alle Søassurancebreve beskattede, forekommer det mig, at jeg ikke behøver at oplyse om, at en saadan Fremgangsmaade kan være rigtig. Jeg vil slet ikke undersøge, om den er theoretisk rigtig. I Betænkningen har jeg derfor henviist til de bestaaende Forhold, og jeg troer ikke, at Rigtigheden af, hvad jeg deri har udtalt, kan bestrides. Hvad angaaer de mange forskjellige Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille om Assurancebreve og de dermed i Forbindelse staaende Bestemmelser om Dvægasurance — jeg skal fatte mig særdeles kort derom — da skal jeg først henlede Opmærksomheden paa en Bestemmelse i § 55, som ikke blev synderlig meget omtalt af den ærede Ordfører, men paa hvilken jeg lægger særdeles megen Vægt, den nemlig, at alle Begunstigelse, som hidtil ere givne Assurancebreve, skulle bortfalde. Jeg troer nu ikke, det er rigtigt at ophæve denne Begunstigelse, naar man ikke kan faae det Spørgsmaal afgjørende besvaret, om den kan ophæves ved Lov uden Erstatning. Det vil vist være Thingets Medlemmer bekendt, at der i den forløbne Sommer har været sat i Circulation i Kjøbenhavn et Andragende til Justitsministeriet om at faae det kjøbenhavnske Meubelassurancefællesskabs Octroi ophævet, saaledes at Afgangen til Assurance af Løsøre i Kjøbenhavn blev fri; men da dette Andragende kom frem, tilveiebragte det en Udtalelse fra denne Assuranceforenings Bestyrelse, hvori der blev paaastaet, at denne Octroi ikke kunde ophæves, idetmindste ikke i den nuregerende Konges Tid, medmindre der blev givet fuld Erstatning, den Erstatning, som Grundloven tilsiger for Eendomsindgreb. Om denne Paastand af det octroierede Assurancefællesskabs Bestyrelse er rigtig, skal jeg ikke afgjøre, det drifter jeg mig ikke til at have nogen Mening om; men under den

Erklæring, der blev afgivet, fandtes Underskrifter af Generalprocureuren og Kammeradvocaten — det er de to Mænd, som formodentlig kan kaldes, hvad den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) forleden omtalte under Benævnelsen: Kronjurister — og endvidere fandtes der Navne derunder af ansete og ældre Medlemmer af Domstolene her i Kjøbenhavn. Jeg siger, at naar en saadan Udtalelse kommer offentlig frem, underkrevet af de Mænd, som maae have Formodning for sig at kjende idetmindste nogenlunde, hvad der er Lov og Ret, saa hører der Meget til, at der med Bestemthed kan opstilles den modsatte Mening derimod som rigtig. Jeg seer altsaa — thi det maa jo være Meningen, at alle Begunstigelse, altsaa ogsaa den, der er indrømmet det octroierede Compagni, skulle ophæves — at Regjeringen, Indenrigsministeren her er af en ganske anden Mening, naar han troer, den kan ophæves, end f. Ex. hans egen Kammeradvocat og Justitsministerens Generalprocureur. — Derfor forekommer det mig noget tvivlsomt, hvorvidt det har sin Rigtighed, at saadanne Begunstigelse uden videre kunne bortfalde; men dersom der skulde gives Erstatning blot til dette ene Selskab, til det kjøbenhavnske octroierede Selskab, troer jeg, at der deri vil indholdes en betydelig Grund mod at vedtage denne Paragraph. Skal der gives Erstatning til dette ene Selskab, saa kan der være andre, der have ligesaa gode Krav. Der er et andet octroieret Løsøre-Assurancefællesskab her i Byen, der ligeledes har kongelig confirmeret Octroi, og dette andet Selskab kan vel have det samme Krav som det førstnævnte, og dersom man vil give de kjøbenhavnske Assurancefællesskaber Erstatning, da er der maaskee dem, som ville paaastaae, at det er ubilligt, at man ikke ogsaa giver saadanne Selskaber udenfor Kjøbenhavn Erstatning; det ligger ikke i Hensigten med Loven at skulle tilkjøbe sig de tilstaaede Begunstigelse, for at blive frie for dem; men dersom man skal respectere de kjøbenhavnske octroierede Selskabers hidtilværende fritagelse for stempelt Papir, saa paalægger man, hvis man vedtager Loven, alle de private Assuranceurere i Udlandet, som tegne Forsikringer her, en Skat, og man stiller dem i et ugunstigere, Forhold end det octroierede